Ilma palgata.

Üks maamehe naene oli haige ja tema kutsus arsti. „Kas jõuate ka maksa?“ küsis arst lahtletes. Maamees wõttis kolm kullatükki wälja ja kinnitas: „Neid saate, kas Teie minu naese terweks teete wõi surmate!“ Naene suri ja arst päris oma palka. „Olete Teie minu naese terweks teinud?“ küsis maamees. „Kahju küll, aga ei wõinud!“ „Olete Teie teda surmanud?“ „Jumal hoidku!“ „Noh, siis ei ole Teil ka ühtigi saada!“

Jälle takistus.

Üks abielu-paar kes lahutamise teel oli, tuli peale selle weel Rahukohtu ette. „On Teil lapsi?“ küsis kohtuherra. „Ja, kohtuherra!“ „Mitu!“ „Kolm!“ „Ja miks Teie minu juure tulete?“ „Laste pärast; mina tahan kaht ja tema ka, kellel on õigus?“ „Kas tahate minu otsusega leppida?“ „Ja?“ „Oodake, kunni weel üks laps tuleb, siis wõite mõlemad kaks saada!“ Paar jäi wait ja läks ära. Paari aasta pärast tuli mees uulitsal kohtuherra wasta. „Noh, kuida on, kas nüüd on aru täis?“ küsis kohtuherra. „Jälle takistus“, wastas mees, „nüüd on meil wiis last; aru jälle rikkis!“ „Noh, oodake siis weel!“

Otsekohe.

Wanuw naesterahwas: „Teie rohi on wist wäga kange, herra Doctor. See kurnab mnd wälja; waadake kuida mina lühikese aeaga wanunend olen.“ Arst: „Ja auulik Praua, Teie soowisite jo, et mina Teid pean õige wanaks tegema; seda tahan mina katsuda, aga — Teid nooreks teha ei wõi mina mitte.“

Osaw wastus.

Prantsusmaa Kuningas Ludwig XV. elas wäga korrata ja raiskas sellega oma terwist, ei tahtnud seda küll kuulda ega selle peale mõtelda, armastas aga teisi pilgata, kes tema ümber oliwad, sedasama wisi elasiwad ja oma terwist raiskasiwad. Ühel pääwal ütles tema Markii Souvré wasta: „Teie wanunete silma nähtes ja lähete wist pea hauda. Mõtelge aga aegsast oma wiimase tallituse peale. Kuhu tahate Teie maetud saada?“ „Teie jalge ette Majestät“, wastas Markii kummardates.

Ka üks häda.

Weike Hans karjub hirmsast. Ema küsib: „Mis Sinul wiga on? Kas tahad süia!“ „Ei!“ „Mis Sa siis tahad?“ „Karjuda?“
